

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת ראה
חלק 1 - פרשת תרומה

מיתוך מדבש	וילגא	יום
שעט-שפו	קנח ע"א	ראשון
שפו-שצג	קנח ע"ב	שני
שצג-שצח	קנט ע"א	שלישי
שצח-תו	קנט ע"ב	רביעי
תו-תז	קס ע"א	חמישי
תז-תיח	קס ע"ב	שישי
תיח-תכד	קסא ע"א	שבת

פרשת עקב תשפ"ב | עילון מס' 197 | מיתוך מדבש | יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

אין חשש של זוגות בדבר של מצוה מפאן ואילף אשלים עשרה דברים דפתורא באתגלייא.

אמר רעיא מהימנא, בוצינא קדישא, זפאה חולקף, דקדשא בריף הוא גלי לך, מה דלא גלי לך כל נביא וחזוה, אלא למאן ולמאן.

תנינא, למבצע על שני פפרות בשבת, דאינון רמיזין בתרי לוחי אורייתא, דאתיהיבו בשבת זוגות, דביומא תליתאה נחתו, דביה תרי זמני טוב, ובשבת אתיהיבת תרינו נוקבין, לתרינו טבין, ואף על גב דאוקמוה דשדים ממונין על זוגות, כמה דאוקמוה שני ביצים שני אגוזים הלכה למשה מסיני, שלוחי מצוה אינון נזוקין.

מתוך מדבש

שמוזים זהם הי"צ ככרות, דאתיהיבו בשבת זוגות שניתנו בשבת זוגות דהיינו בידה, דביומא תליתאה נחתו כי ביום השלישי לפרישה שהיה בשבת ירדו הלוחות, כי אז אמר הקב"ה עשרת הדברות הכתובות בלוחות, דביה תרי זמני טוב שביום השלישי של מעשה בראשית כתוב כי טוב ב' פעמים, וכן כל יום שלישי מבורך בשתי פעמים כי טוב, ועוד כי כל יום שלישי הוא כנגד התפארת הלול נסמך וגזרות, וכל אחד נקרא טוב אחד ההמקס, ואמר עוד ובשבת אתיהיבת תרינו נוקבין לתרינו טבין בשבת ניתנו לישראל לתקן ולייחד שתי בחינות נקבות לשני יסודות הנקראים טוב, ר"ל כי שבת היא כנגד המלכות, והיא כלולה מרחל ולאה, ואז יש יחוד עם שתיהם בב' יסודות דתפארת, ואף על גב דאוקמוה ואף על פי שפירשו חז"ל (נמס' פסחים דף קט סו"ע) דשדים ממונין על זוגות שהשדים ממונים על הזוגות, ר"ל מי שאוכל זוגות או עושה דבר שהוא זוגות הם יכולים להזיקו, כמה דאוקמוה כמו שאמרו חז"ל (סו"ע), שני ביצים שני אגוזים הלכה למשה מסיני שאסור לאכלם מחמת זוגות, ואם כן איך לוקחים בשבת ב' ככרות ולא חיישינן לזוגות, ומשיב שלוחי מצוה אינון נזוקין (כמנאר שס דף ט ע"א), ואם כן אין לירא בדבר מצוה משום זוגות. (רמ"ז והגר"א ומפרשים)

אין חשש של זוגות בדבר של מצוה ואמר רבי שמעון להרעיא מהימנא מפאן ואילף אשלים עשרה דברים דפתורא באתגלייא מכאן ואילך השלם את העשרה דברים של סודות השלחן בגלוי שיהיה מובן לכל, (אי נמי "צאמגלייא", היינו לא צהלנשות הינוקא).

אמר רעיא מהימנא לרבי שמעון, בוצינא קדישא זפאה חולקף מאור הקדוש אשרי חלקך, דקדשא בריף הוא גלי לך מה דלא גלי לך כל נביא וחזוה שהקב"ה גילה לך מה שלא גילה לכל הנביאים והחוזים, אלא למאן ולמאן אלא למי ולמי.

והמשיך הרעיא מהימנא לבאר את עשרת הדברים שבסעודת שבת, ואמר תנינא, למבצע על שני פפרות בשבת תקון השני בשלחן של שבת, הוא שצריך לבצוע על שני ככרות בשבת, היינו ב' ככרות העליונות שעליהם בוצעים, מהי"ב ככרות שצריך לסדר על השלחן בכל שלש סעודות של שבת (כמנאר נמ"ז) (פי' מ"ז דף פד ע"א, וכמ"ס הארז"ל בשעה"ס), דאינון רמיזין בתרי לוחי אורייתא שהם רמוזים בשני לוחות התורה, (שהיה אורכס ו' טפחים ונקראים ו"ו העמודים,

וְאִי תִימָא, וְהָא תְּנִינָן, אִין מִתְחִילִין בְּשַׁנֵּי וְאִין מְסִימִין בְּרַבֵּיעֵי, דְּהֵינּוּ בְּב"ד, עִם עֶרְב רַב דְּלֹא הָווּ שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְּלֹא אֲתַגְיִירוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְלִבְתֵּר דְּאֲתַעְבְּרוּ מְעֻלְמָא, מִנֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְנִטְלָא (שְׁמוֹת לַד א) שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשׁוּנִים, וְאָמַר (שם) וְכִתְבְּתִי עַל הַלְּוִחוֹת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּוִחוֹת וְגו'.

ז' ברכות השמו"ע וג' הסעודות בשבת, כנגד עשר הספירות

וּבְגִין דָּא (שם לה ג) לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְדָא אֵשׁ נּוֹכְרָאָה, אֵלָא אֵשׁ דְּקִרְבְּנָא אֵשׁ דְּקְדוּשָׁה, וְלִית לְאֲרַכָּאָה בְּבַצִּיעָא דְּלַהוֹן, דְּהָא אֲתַמַּר לְעִילָא.

תְּלִיתָאָה, לְמִיכַל תְּלַת סְעוּדָתִין בְּשַׁבָּת, כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, דְּאָמַר חַד מְנַיְיְהוּ יְהֵא חֶלְקֵי עִם גּוּמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, דְּאִינוּן שְׁלִימוּ דְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, לְאֲשֻׁלְמָא בְּהוֹן לְעֶשֶׂר, וְרִזָּא דְּעֵנְג, (בראשית ב י) וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקַיִים לוֹן, וְאִית לִיהָ רְשׁוּ לְקַיִמָן, אֲתַהֲפֹךְ לִיהָ לְנַגַע צְרַעַת, וּבְגִין דְּלֹא יִיתִי לְהָאִי, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, לוֹו עָלֵי וְאֲנִי פּוֹרַע, (ישעיה נח יד) אַז תִּתְעַנֵּג עַל יְהו"ה.

מתוק מדבש

מותר להדליק רק אש שצוה הקב"ה להדליק על המזבח בשביל הקרבנות, והיא אש של קדושה. ומסיק דבריו בענין לחם משנה וְלִית לְאֲרַכָּאָה בְּבַצִּיעָא דְּלַהוֹן ואין להאריך עוד בפרטי בציעת הפת, דְּהָא אֲתַמַּר לְעִילָא כי כבר נאמר ונתבאר למעלה (נדף ערכו רע"ט). (רמ"ק ומפרשים)

תְּלִיתָאָה תִּיקוּן הַשְּׁלִישִׁי בְּשַׁחַן שַׁל שַׁבָּת, הוּא לְמִיכַל תְּלַת סְעוּדָתִין בְּשַׁבָּת לֵאכּוֹל שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד ג' אֲבוֹת חַגִּית [הספירות חסד גבורה תפארת] העולים בגדלות להיות חב"ד [חכמה בינה דעת], כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין כְּמוֹ שִׁפְרִישׁוּ חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה (נמס' שנת דף קיט ע"ט) דְּאָמַר חַד מְנַיְיְהוּ שֶׁאִמַּר אֶחָד מֵהֶם, יְהֵא חֶלְקֵי עִם גּוּמְרֵי שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבָּת וְנִקַּט דִּיִּיקָא לְשׁוֹן גּוּמְרֵי וְלֹא אוֹכְלֵי כְּבַגְמָרָא, לְהוֹרֹת דְּאִינוּן שְׁלִימוּ דְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, לְאֲשֻׁלְמָא בְּהוֹן לְעֶשֶׂר שֶׁהֵם מְשַׁלְּמוֹת אֵת שִׁבְעַ הַבְּרִכוֹת שֶׁל תְּפִלַּת הַעֲמִידָה לְעֶשֶׂר, כִּי הַשִּׁבְעַ בְּרִכוֹת הֵם כְּנֶגֶד הַשִּׁבְעַ סְפִירוֹת, וְעַל יְדֵי הַשִּׁלְשׁ סְעוּדוֹת נִגְמְרוֹת וְנִשְׁלַמּוֹת לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת. וְרִזָּא דְּעֵנְג וְסוּד עֵנְג שַׁבָּת שֶׁמְצוּהָ לְהַתְעַנֵּג בּוֹ, נִרְמַז בְּמָה שֶׁכְּתוּב וְנִיְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֶּן שֶׁר"ת הֵם עֵנִי"ג, וְכִנְגֻדָם הֵם הַשִּׁלְשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקַיִים לוֹן וְיָמֵי שֶׁאִינוּ מְקַיִים אוֹתָם, וְאִית לִיהָ רְשׁוּ לְקַיִמָן וְיֵשׁ לוֹ יְכוּלַת לְקַיִמָן, אֲתַהֲפֹךְ לִיהָ לְנַגַע צְרַעַת מִתַּהֲפֹךְ לוֹ עֵנִי"ג לְנַגַע צְרַעַת, כִּי אוֹתִיוֹתֶיהֶם שׁוֹת, וּבְגִין דְּלֹא יִיתִי לְהָאִי וְכִדִּי שֶׁלֹּא יִבֵּא אָדָם לְנַגַע צְרַעַת, אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לוֹו עָלֵי וְאֲנִי פּוֹרַע

וְאִי תִימָא, וְהָא תְּנִינָן אִין מִתְחִילִין בְּשַׁנֵּי וְאִין מְסִימִין בְּרַבֵּיעֵי וְאִם תִּאמַר, וְהָרִי לְמַדְנּוּ כִּי אִין מִתְחִילִים בְּיוֹם שְׁנֵי וְאִין מְסִימִים בְּיוֹם ד' שׁוֹם דְּבֵר, מִשׁוֹם שֶׁהֵם יָמִים שֶׁל זִוּגוֹת (וְעוֹד יֵשׁ טַעַם נִדְנַר, לְפִי שֶׁנִּשְׁנֵי לֹא נִאֲמַר כּוֹ כִּי טוֹב, וְנִרְצִיעֵי כְּמוֹ מֵאֲרַת חֶסֶד, כְּלַקְמֵן דָּף רַפָּא ע"ז), וּמִשְׁמַע מִשֵּׁם שֶׁזֶה נִאֲמַר אִף בְּדַבְרֵי מְצוּהָ, וּמִשִּׁיב דְּהֵינּוּ בְּב"ד עִם עֶרְב רַב דְּלֹא הָווּ שְׁלוּחֵי מְצוּהָ דְּלֹא אֲתַגְיִירוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם מִתִּי הָיוּ חוֹשְׁשִׁים לְזִוּגוֹת בְּב"ד אִפִּילוּ בְּדַבְרֵי מְצוּהָ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מְעוֹרְבִים עִם הָעֶרְב רַב, שֶׁהֵם לֹא הָיוּ שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, כִּי לֹא נִתְגַּיְרוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְלִבְתֵּר דְּאֲתַעְבְּרוּ מְעֻלְמָא אֲבָל אַחַר שֶׁעֲבָרוּ וְנִתְבַטְלוּ מִן הָעוֹלָם, וְהֵינּוּ אַחַר חֲטָא הַעֲגַל שֶׁמִּתּוֹ רוֹבֵם כְּכוֹלָם (וְנִשְׁטִים כֻּלּוֹ וְנִתְבַטְלוּ לְגַמְרֵי, כְּמִנְאוּרֵי לַעִיל דָּף רַלּו ע"ז), אִז מִנֵּי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְנִטְלָא צוּהָ הַקַּב"ה לְמַשֶּׁה לְקַחַת שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשׁוּנִים, וְאָמַר לוֹ הַקַּב"ה וְכִתְבְּתִי עַל הַלְּוִחוֹת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּוִחוֹת וְגו' וּמֵאֵז שׁוֹב אִין חֲשַׁשׁ שֶׁל זִוּגוֹת בְּדַבְרֵי שֶׁל מְצוּהָ. (דף רענ"ג ע"א ברע"מ, וּבִבְיֹארוּיֵנוּ כַּרְךְ טו ע"מ קַעו-קַעו)

ז' ברכות השמו"ע וג' הסעודות בשבת, כנגד עשר הספירות

וּבְגִין דָּא וְלַכְךָ צוּהָ הַקַּב"ה לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כִּי עַל יְדֵי זֶה מְבַעֲרִים אֵת אֵשׁ הַגִּיהֵנוֹם, וְדָא אֵשׁ נּוֹכְרָאָה וְזֵהוּ אֵשׁ זֵרָה, דְּהֵינּוּ אֵשׁ שֶׁל חוֹל, אֵלָא אֵשׁ דְּקִרְבְּנָא אֵשׁ דְּקְדוּשָׁה אֵלָא

עיקר מצות הדלקת נר שבת הוא במקום הסעודה

רביעא, לאנהרא פתורא במנרתא, פמה דאוקמוה קדמאין, שלחן בצפון מנורה בדרום, דפתורא דקדשא בריף הוא, הכי צריכא למהוי.

לימוד תורה על השולחן ממתיק התעוררות הדינים

שתיאָה, למהוי על פתורא דברי תורה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, שלשה שאכלו על שלחן אחד, ולא אמרו עליו דברי תורה וכו', ורזא דמלה, בגין דהא אוקמוה, שלחן בצפון, ואורייתא אתיהיבת מימינא, לחברא ימינא דאיהו רחמי, בשמאלא דאיהו דינא, דאורייתא איהי יהו"ה מימינא, פתורא אדנ"י משמאלא, וצריף לחברא לון.

מתוק מדבש

תורה, דהיינו שילמוד איזה לימוד תורה על שלחנו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין כי כך אמרו חכמי המשנה (נמס' אבות פ"ג מ"ד), שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו מזבחי מתים, הגם ששם מיירי אף בחול, עם כל זה תנא ליה הכא בענין שלחן של שבת, דסלקא דעתך כיון שסעודת שבת היא מצוה, והעוסק במצוה פטור מן מצוה אחרת, קא משמע לן שגם בסעודת שבת צריך לעסוק בתורה, וכן מה שתנא שלשה שאכלו, בא ללמד הגם שהם חייבים בזימון, עם כל זה צריכים לעסוק בתורה על השלחן, וכל שכן אחד או שנים שאוכלים, בודאי שצריכים לעסוק בתורה על השלחן, ורזא דמלה וסוד הדבר הוא, כלומר חוץ מפשוטו שעל ידי דברי תורה יתעלו הניצוצין קדישין שיש במאכלים שאוכל, עוד יש טעם לפי הסוד בגין דהא אוקמוה לפי שאמרו חז"ל, שלחן בצפון שהוא בחינת מלכות שהיא בחינת גבורה, ואורייתא אתיהיבת מימינא והתורה ניתנה בימין, שהיא בחינת חסד, ועל כן צריך ללמוד תורה על השלחן לחברא ימינא דאיהו רחמי כדי לחבר את הימין שהוא חסד ורחמים, בשמאלא דאיהו דינא בשמאל שהוא דין וגבורה, ר"ל כדי להמתיק את הגבורה על ידי החסד ועל ידי זה לגרום יחוד תפארת ומלכות [קוב"ה ושכינתיה], ומפרש ואמר דאורייתא איהי יהו"ה מימינא כי התורה שבכתב היא השם הוי"ה שב[תפארת] שניתנה מימין שבחסד, פתורא אדנ"י משמאלא והשלחן הוא השם אדנ"י שבמלכות שהיא משמאל שבגבורה, וצריף לחברא לון ועל כן צריכים לחבר אותם, וליחדם באכילתו, ולכוין שמלת מאכל גי' הוי"ה ואדנ"י.

(כמזכור נמס' זילא דף טו ע"ז), ר"ל שמצוה אפילו ללוות אם אין לו, כדי לקיים מה שכתוב אז תתענג על יהו"ה פ"י שתתענג על חשבוננו של הקב"ה שהוא יפרע. (דף רעג ע"א ברע"מ, ובביאוריניו כרך טו עמ' קעט-קפ)

עיקר מצות הדלקת נר שבת הוא במקום הסעודה

רביעא תיקון הרביעי בשלחן של שבת, לאנהרא פתורא במנרתא להאיר את השלחן באור של מנורה, הגם שענין הדלקת הנרות היה צריך להקדים תחילה, כי הוא עוד בערב שבת, אלא כאן שבא להורות הטעם שצריך שיאיר בביתו בשבת, לפי שצריך לאכול הסעודה אצל אור הנר, והוא בכלל ענג שבת, לכן עיקר מצות הדלקת הנרות הוא בהנר שאוכל אצלו, (וגם נרין להסתכל נני קודס ונתון הקידוש, כמ"ס זש"ע א"ח ס"י רסג ונמפרש), לכן מנאו רביעי, פמה דאוקמוה קדמאין כמו שפירשו הראשונים (נמס') מנמות דף פו ע"ז) שלחן בצפון מנורה בדרום שרומז שאצל השלחן שבצפון יהיה לו אור המנורה בדרום, דפתורא דקדשא בריף הוא הכי צריכא למהוי כי שלחנו של הקב"ה שהוא השלחן של שבת, כך צריך להיות מסודר לצפון, כדוגמת שלחן שבבית המקדש. (דף רעג ע"א ברע"מ, ובביאוריניו כרך טו עמ' קפ)

לימוד תורה על השולחן ממתיק התעוררות הדינים

שתיאָה תיקון הששי בשלחן של שבת, למהוי על פתורא דברי תורה שיהיה על השלחן דברי

דְּבָגִין דְּפְתוּרָא מְשַׁמְאֵלָא, אוֹקְמוּה רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין, קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ (דף רעג ע"ב) שֶׁל אָדָם בְּקָרִיעַת יָם סוּף, וּבְגִין כֶּף צָרִיף תְּלִמִיד חָכֵם לְזַמְנָא עַמִּיה, לְמֵאן דִּישְׁתַּדַּל בְּפִתְגָמֵי אוּרִייתָא. שְׂבִיעָאָה, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא בְּגִין עֲנִיִּים, וּבְגִין דָּא, כָּל הַמְּאַרְיָךְ עַל שְׁלַחְנוּ, מְאַרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנוֹתָיו, וּבְגִין כֶּף, (משלי י ב) וְצַדִּיקָה תַצִּיל מִמּוֹת, דְּעַנֵּי חָשׁוּב כַּמַּת, וְאִיהוּ מַחֲיָה לֵיהּ, אוֹף הָכִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַחֲיָה לֵיהּ.

כּוּם שֶׁל בְּרַכָּה שְׁלֵם נִקְרָא חֵי

תְּשִׁיעָאָה, כּוּם דְּבְרָכָה, וְאוֹקְמוּה מְאַרֵי דְּמִתְנִיתִין, עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נְאֻמְרוּ בְּכּוּם דְּבְרָכָה, וְאַלִין אֵינוֹן, עֲטוּר, עֲטוּרָף, הִדְחָ"ה, שְׁטִיפָ"ה, ח"י, מְל"א, וּמְקַבְּלוּ בְּשִׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע טַפַּח, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵי בֵיתוֹ, וְעַכְשָׁיו אֵין לָנוּ אֲלָא אַרְבַּעָה, שְׁהֵן, הִדְחָה, וְשְׁטִיפָה, חֵי, מְלֵא, וְיֵשׁ אוֹמְרִים חֵי מִן הַחֲבִית, וְיֵשׁ אוֹמְרִים חֵי, הַכּוּם שְׁלֵם, שְׂשִׁבְרָתוֹ זֶה הִיא מִיתָתוֹ.

מתוק מדבש

חָשׁוּב כַּמַּת, וְאִיהוּ מַחֲיָה לֵיהּ לְפִי שְׁעֵנִי חָשׁוּב כַּמַּת, וְהוּא מַחֲיָה אוֹתוֹ עִם הַצַּדִּיקָה, אוֹף הָכִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַחֲיָה לֵיהּ כְּמוֹ כֵן הַקַּב"ה מַחֲיָה אוֹתוֹ. (דף רעג ע"א ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קפא-קפב)

ואמר דְּבָגִין דְּפְתוּרָא מְשַׁמְאֵלָא לְפִי שאִמְרָנוּ שֶׁהִשְׁלַחַן שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת הִיא מְגַבְרָה שֶׁבְּשִׁמְאֵל, לְכֵן אוֹקְמוּה רַבְּנָן דְּמִתְנִיתִין אִמְרוּ חֲכָמֵי הַמְּשֻׁנָה (נמס' פסמיס דף קיט ע"ב) קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵינוּ (דף רעג ע"ב) שֶׁל אָדָם בְּקָרִיעַת יָם סוּף כִּי כְּמוֹ שֶׁאֵזְנוּ נִתְעוֹרְרוּ הַדֵּינִים, כֵּן בְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אָדָם מִתְעוֹרְרִים הַדֵּינִים, וְצָרִיךְ דְּבָרֵי תוֹרָה לְהַמְתִּיקֵם, וּבְגִין כֶּף צָרִיף תְּלִמִיד חָכֵם לְזַמְנָא עַמִּיה וְלִכְךָ צָרִיךְ בְּעַל הַסְּעוּדָה לְהַזְמִין עִמּוֹ תְּלִמִיד חָכֵם, לְמֵאן דִּישְׁתַּדַּל בְּפִתְגָמֵי אוּרִייתָא לְמִי שִׁיעִסוּק עִמּוֹ עַל שִׁלְחָנוּ בְּדְבָרֵי תוֹרָה, כִּי אִפִּילוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ תְּלִמִיד חָכֵם, עִם כָּל זֶה יוֹתֵר טוֹב לְלַמּוּד בְּשֵׁנִים אִם אִפְשָׁר לוֹ, כְּדֹאִיתָא (נמס' אַנְוֹת פ"ג מ"ג) שְׁנִים שִׁיּוֹשְׁבִים וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵּינֵיהֶם, (ועי' לעיל דף רמ"ג ע"ב, נמקון הרביעי). (רמ"ז ומפרטיס)

כּוּם שֶׁל בְּרַכָּה שְׁלֵם נִקְרָא חֵי

תְּשִׁיעָאָה תִּיקוֹן הַתְּשִׁיעֵי בְּשִׁלְחָן שֶׁל שַׁבַּת, הוּא כּוּם דְּבְרָכָה הֵינּוּ הַכּוּס שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן, וְאוֹקְמוּה מְאַרֵי דְּמִתְנִיתִין וְאִמְרוּ חֲכָמֵי הַמְּשֻׁנָה (נמס' נְרוֹת דף נ"א ע"ב) עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נְאֻמְרוּ בְּכּוּם דְּבְרָכָה שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוּזָן, וְאַלִין אֵינוֹן וְאֵלוֹ הֵם: עֲטוּר, עֲטוּרָף, הִדְחָה, שְׁטִיפָה, חֵי, מְלֵא, וּמְקַבְּלוּ בְּשִׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע טַפַּח, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵי בֵיתוֹ, וְאֵת כּוֹלָם מִפְּרֵשׁ לְהֵלֵךְ. וְעַכְשָׁיו בְּזִמְנָא זֶה אֵין לָנוּ אֲלָא אַרְבַּעָה, שְׁהֵן הִדְחָה, וְשְׁטִיפָה, חֵי, מְלֵא. וְיֵשׁ אוֹמְרִים חֵי מִן הַחֲבִית שְׁצָרִיךְ לְהוֹצִיא אֵת הַיַּיִן חֵי מִן הַחֲבִית בְּלֵי מְזִיגָה בְּמִים, וְאַחַר שְׁנוֹתְנוּ בְּכּוּס מְזוּזָן בְּמִים, וְיֵשׁ אוֹמְרִים חֵי נִקְרָא אִם הַכּוּס שְׁלֵם שֶׁאֵינוֹ שְׁבוּר וּפְגוּם, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁבוּר נִקְרָא הַכּוּס מֵת שְׂשִׁבְרָתוֹ זֶה הִיא מִיתָתוֹ וְעַל כֵּן כִּשְׁהוּא שְׁלֵם נִקְרָא חֵי. (דף רעג ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קפז)

שְׂבִיעָאָה תִּיקוֹן הַשְּׂבִיעֵי בְּשִׁלְחָן שֶׁל שַׁבַּת, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא בְּגִין עֲנִיִּים לְהַאֲרִיךְ עַל הַשְּׁלַחָן בְּשִׁבִיל הָעֲנִיִּים, כְּמֵאמַר חו"ל (נמס' נְרוֹת דף נ"ד סו"ע"ב), שְׁצָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ עַל שִׁלְחָנוּ בְּשִׁבִיל הָעֲנִיִּים שִׁיבְאוּ וְיֵאָכְלוּ עִמּוֹ, וּבְגִין דָּא וּבְשִׁבִיל זֶה אִמְרוּ חו"ל (ס"ט) כָּל הַמְּאַרְיָךְ עַל שְׁלַחְנוּ מְאַרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשִׁנוֹתָיו. וּבְגִין כֶּף וְלִכְךָ כְּתוּב וְצַדִּיקָה תַצִּיל מִמּוֹת כִּי עַל יְדֵי הַצַּדִּיקָה שְׁנוֹתֵן לְעַנֵּי הוּא נִיצוֹל מִן הַמִּיתָה וּמֵאֲרִיךְ יָמָיו, וּמִפְּרֵשׁ דְּעַנֵּי

פרשת עקב תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

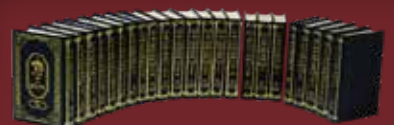
הַזְהַר הַקָּדוֹשׁ ע"פ "מִתּוֹק מִדְּבַשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט בִּיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בִּינוּנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

